

posjedovanja, tada nitko ne ranjava čovjeka toliko koliko majka (Fromm).

Autor osobito ističe loše posljedice autoritarnog odgoja i negativistički ton dan u djetinjstvu. Da se nekako izide iz kriza, traže se onda lažna osiguranja, osobito izolacionističkog tipa, koji se uglavnom očituje na tri načina: mišljenje u obliku suprotstavljanja, nezrela i infantilna tvrdoglavost i precjenjivanje samoga sebe. Kao zoran primjer psihičke i duhovne izolacije autor obraduje samoubojstvo, oslanjajući se na E. Ringela, posebice u vezi s „predsuicidalnim sindromom“.

Što da se radi i kojim putem da se ide? Autor ističe potrebu komuniciranja, partnerске odnose, razgovor, solidarnost, rast kao izlaz iz kriznih situacija, prevladanje svih tendencija koje čovjeka sužavaju, promicanje inicijative i pouzdanja itd. Autentična ljudska i kršćanska mudrost nalazi u ovoj knjizi psihološka obrazloženja.

Knjiga sadrži mnogo citata (možda malo čak i previše) i obilje literature, ali i mnoge primjere iz autorove psihoterapeutske prakse, što pruža posebnu potvrdu iznesenim mislima.

Ukratko, knjiga je veoma korisna. U njoj će naći mnogo svjetla svi kojima je stalo da u današnje prijelomno vrijeme imamo što manje psihički sakatih osoba, a što više zdravijih i normalnijih. Problema i teškoča će uvijek biti, ali je mnogo ako bar nekim mognemo malo pomoći. Tome pridonosi i ova knjiga.

Marijan VALKOVIĆ

Heinrich BECK — Arnulf RIEBER, ANTHROPOLOGIE UND ETHIK DER SEXUALITÄT, ZUR IDEOLOGISCHEN AUSEINANDERSETZUNG UM KÖRPERLICHE LIEBE, Salzburger Studien zur Philosophie, sv. 13, Pustet, Salzburg — München 1982, str. 427.

Unatoč „seksualnoj pustosi“ (V. Packard, *The Sexual Wilderness*), ili možda baš zbog nje, danas imamo pravu poplavu knjiga o ljudskoj spolnosti. Perspektive su različite, većinom djelomične, pa stoga razilaženja i sukobi, što se bolno osjeća na ovako osjetljivom području.

Heinrich Beck i Arnulf Rieber prihvatali su se zajednički teške zadaće da u široj antropološkoj i etičkoj perspektivi sintetički prikažu i kritički ocijene važnije pristupe fenomenu ljudske spolnosti. Knjiga je dozrijevala više nego deset godina na temelju solidnog studija i raznih diskusija, u kojima su prema stručnjaka sudjelovali i studenti. Ona predstavlja, u neku ruku, „filozofsku sumu o spolnosti“, što je veoma važno danas kad se o njoj često govoriti i piše tako jednostrano i

pristrano. Kako kaže podnaslov, knjiga se želi suočiti s raznim ideologijama o ljudskoj spolnosti.

Autori su neka poglavija napisali zajednički, ali većina poglavija pripada ili jednom ili drugom autoru, kako je to navedeno u sadržaju. Uvod i zaključnu sintezu napisao je H. Beck.

Knjiga ima četrnaest poglavija, raspoređenih u pet skupina. Metodološki je korisno, zbog preglednosti, što i svako poglavje ima na početku kratak sadržaj. Filozofski pristup spolnosti sadrži bitno dva dijela, kaže se u predgovoru: spolnu antropologiju i spolnu etiku. Važan je metodološki pristup: autori ne polaze od općih pojmovi ili teza, nego nastoje reflektirati nad raznim aspektima ljudske spolnosti, u svjetlu današnjih znanstvenih dostignuća i važnijih tradicionalnih pristupa spolnosti.

Počinje se od biologije. Stoga dva poglavila prvog dijela obraduju „biološko-antropološki pristup“ spolnosti. Tu je refleksija nad biološkim datostima kao polazište za daljnja razmišljanja. U drugom, „psihološko-antropološkom pristupu“ obradena su tri autora: Sigmund Freud, Carl Gustav Jung i Philipp Lersch. Treći dio je u znaku „metafizičke dimenzije“. Njezini su predstavnici: Platon, Hildegarda iz Bingena i Franz von Baader. Ono što ima teologije u ovom filozofskom pristupu spolnosti, nalazi se u ovom poglavljiju kao dio metafizičke dimenzije spolnosti. U četvrtom dijelu obradeni su sociološki aspekti. Kao predstavnici navode se: Helmut Schelsky, Wilhelm Reich, Herbert Marcuse, Simone de Beauvoir i Esther Vilar. Peti i zadnji dio posvećen je „egzistencijalno-etičkoj dimenziji“. Tu je kao primjer naveden i obraden Søren Kierkegaard. U dva zadnja poglavila H. Beck obrađuje etička pitanja ženidbe i spolnosti te planiranje obitelji kao problem odgovornosti.

U kritičkom dijalogu sa zastupnicima pojedinih gledišta autori najprije iznose njihova tumačenja, da bi u drugom dijelu poveli „kritičku diskusiju“, prihvatajući pozitivne elemente ali i ukazujući na ograničenost i problematičnost pojedinih stavova.

U drugom, etičkom dijelu (13. i 14. poglavlje) autor H. Beck obraduje neka konkretna pitanja današnje spolne etike: prebračni odnosi samozadovoljavanje, homoseksualnost, brak i rađanje, pobačaj, sprečavanje začeća, periodička suzdržljivost, umjetna oplođenja i razne mogućnosti tehničkog manipuliranja sa začećem čovjeka.

Služeći se filozofskom metodom i na temelju općih antropoloških zaključaka o ljudskoj spolnosti, autor potvrđuje temeljnu liniju kršćanske spolne etike, ali u ponekoj pojedinosti zna ukazati na ograničen domet službenoga crkvenog stava, na primjer s obzirom na encikliku *Humanae vitae* i upotrebu kontraceptivnih sredstava. Čini se da bi pitanje pobačaja zahtijevalo malo više prostora.

ra u knjizi, a osobito problem manipuliranja sa začećem i rođenjem čovjeka ne izgleda dovoljno obrađen, pogotovo uvezši u obzir žive diskusije posljednjih godina u vezi sa „djecom iz epruvete” i različite stavove moralista u tom pitanju. Čak i literatura o tom problemu relativno je mršava, u usporedbi s ostalom navedenom literaturom.

U cijelini uvezši, ovo djelo veoma je korisno. Ono obraduje fenomen ljudske spolnosti iz raznih perspektiva i pod raznim kutovima, ali ne daje samo fragmente nego ide za sintezom, toliko potrebnom u naše dane. Djelo je veoma prikladno za sistematski studij, posebno u seminarima i na tečajevima.

Knjiga sadrži obilnu literaturu. Osim one navedene u tekstu na kraju imamo i dodatnu literaturu raspoređenu prema poglavljima, koju su priredili suradnici B. Dinkel i E. Schadel. Djelo upotpunjuju kazalo imena i stvarno kazalo.

Oni koji pogognu za ovom knjigom, naći će u njoj obilje materijala za razmišljanje o značenju ljudske spolnosti i, što je još važnije, dobar putokaz u labirintu raznovrsnih stavova i teorija o spolnosti.

Marijan VALKOVIĆ

Stefan REHRL (izd.), CHRISTLICHE VERANTWORTUNG IN DER WELT DER GEGENWART, Pustet, Salzburg-München 1983, str. 215.

Ova tehnički lijepo uređena knjiga sadrži niz referata o temi „kršćanska odgovornost u svijetu današnjice”. To su zapravo predavanja održana interdisciplinarno (Ringvorlesungen) u zimskom semestru 1981/82. na Teološkom fakultetu Sveučilišta u Salzburgu. Predstojnik katedre za moralnu teologiju i organizator predavanja bio je Stefan Rehrl, koji je ujedno i urednik sveske. Izdavačka kuća Pustet posvetila je knjigu samom uredniku u povodu 70. obljetnice njegova života, tako da je ona ujedno i „Festschrift” za profesora Rehrla.

Ovaj zbornik ima pet dijelova, a u svemu sudjeluje deset autora sa svojim priložima (uključujući i urednika-svećara). Oni s raznih područja nastoje osvijetliti pojam „odgovornosti”, tako važan u današnjoj moralnoj teologiji. Prvo uvodno predavanje dao je sam Stefan Rehrl, u kojem govori o „katoličkoj moralnoj teologiji kao etici odgovornosti”.

U drugom dijelu pod naslovom „odgovornost za osobu i društvo” govore tri autora: sociolog Friedrich H. Tenbruck (Tübingen), Odgovornost i moral; teolog i pravnik Theo Mayer-Maly (Salzburg), Pravo i moral; Marian Heitger (Beč), Odgovornost u odgoju za odgovornost. Utješno je čuti sociologa Ten-

brucka kako ističe da moral nije samo rezultanta društvenog razvoja. S druge strane, kaže on, mi smo odgovorni samo za ono što je u našoj moći: „Zlokobna je preuzetnost (hybris) zaboraviti da mi nismo odgovorni za cijeli razvoj svijeta nego samo za ono što je u našoj moći” (str. 46). Tako još uvijek vrijedi i ona stara: „Čovjek snuje, a Bog određuje”. Theo Mayer-Maly raspravlja o odnosu prava i moralu. Autor ističe kako je Franz von Zeiller, glavni redaktor utjecajnog „Općeg građanskog zakonika” iz 1811. god. uveo onu radikalnu odvojenost prava od moralu, koju će pravni pozitivizam još više produbiti. Strahote drugoga svjetskog rata, često izvršene na temelju pozitivnih državnih zakona, stavile su takvo pojmanje u tešku kriju, pa se danas ponovno govoriti o vezi između prava i moralu, dakako uz potrebna razkovanja. U prilogu autor donosi i neke korisne tekstove.

Treći dio nosi naslov: „Odgovornost za svijet”. Tu su dva priloga: H. Pietschmann (Beč), Osobna odgovornost i struktura prirodoznanstvenog mišljenja, i H. Adam (Salzburg), Zaštita okoliša kao obveza u našem svijetu. Pietschmann pravi razliku između „dužne brige” (Sorgfaltspflicht) i „odgovornosti” u pravom smislu riječi („Verantwortung”). Dok prva uključuje vjerno vršenje poznatih dužnosti, druga je više u znaku moralne autonomije, kad moramo odlučivati u slobodi, ali odgovorno i prema savjeti. S obzirom na uspjeh prirodoznanstvene metode, Pietschmann se pridružuje onima koji smatraju da su oni postignuti uz golemu žrtvu svodenja općega ljudskog iskustva na prirodoznanstvene pokuse i logički model. Govoreći o današnjem ekološkom problemu, H. Adam izbjegava krajnja rješenja, ali s pravom ističe kako ekološko pitanje uključuje novi stil života. U tom smislu on daje i neke korisne natuknice, kako za širi društveni život tako i za osobno područje.

Cetvrti je poglavje u znaku etike međuljudskih odnosa: N. Leser (Beč), Opaske o problematičnosti političke etike, i J. Gründel (München), Osnovne crte kršćanskog spoljnog morala. Leserov prilog (preuzet iz već objavljene knjige) s pravom ističe problematičnost govora o nekoj vrsti „kršćanske politike”. Kršćanstvo daje samo opći antropološko-etički kontekst, koji je veoma važan, ali ne daje konkretnih operativnih smjernica. On ujedno pravi razliku – dakako neadekvatnu – između učenjaka koji je većinom etičar načelnih stavova (Gesinnungsethiker), i političara koji ima pred očima prvenstveno mogućnosti ostvarenja (Oppertunitätsverwagungen). Poznati minhenski moralist J. Gründel govori o racionalnosti kršćanske etike, ali ne u smislu apstraktnog racionalizma nego o racionalnosti kao konvergenciji mnogo čimbenika, pozivajući se pri tom izričito na poznato tumačenje kardinala Newmana (moralna odluka kao „kabel” od mnogo žica, plod